

ter, hvorved den bedre Gadebelysnings og den bedre Vandforsynings Beføstninger skulle dækkes. Disse Beføstninger blive nemlig kun gjorte paa Indretninger, der udelukkende ere til Communens eget Best. Den Deel, som de enkelte Beboere skulle tage i Beføstningerne, maa altsaa svare til det Forhold, hvori de nyde Godt af sige Indretninger, og det vilde være unaturligt, om Nogen, fordi han ansaaes som Velhavende, skulde svare en større Deel af de til fælles Gavn iværksatte Indretningers Beføstninger end en Anden, der havde et endog større Locale i Brug, og hvis Huuspersonale, som nyder Godt af Indretningen, ordentligviis i et ligesaa stort Forhold oversteg hin Mand. Det vilde derfor være af Bigtighed at have en omtrentlig Overtigt over de Udgifters Størrelse, som de omhandlede Indretninger vilde medføre, og over den Forpølse i de disse vedkommende Skatter, som deraf vilde flyde for Eiendomme af forskjellig Værdi, Belliggenhed og Indretning, for at man deraf kunde skjønne, om Byrden ikke kunde falde saa haardt paa en Deel af Stadens Indvaanere, at de tilsligtede Forbedringer i de omhandlede communale Indretninger hellere maatte indskrænktes. De betydelige Afgifter, der udredes af Kjøbenhavns faste Eiendomme, kunne kun under den Forudsætning være taalelige, at Grundeierne kunne af de Beboere, til hvilke de overlade deres Eiendomme til Brug, faae en nogenlunde tilsvarende Deel af disse Afgifter erstattede; thi under en modsat Forudsætning ville Skatterne angribe saavel Eiernes Capital som den Sikkerhed, Eiendommen kan give. Saafremt Stadens nuværende gode oekonomiske Tilstand ikke, saaledes som forhen har været Tilfældet, forstyrres ved ulykkelige Begivenheder, kan man vel forudsætte, at selv en ikke ganske ringe Tilvært i de paa de faste Eiendomme sammesteds for nærværende Tid hvilende Afgifter maa kunne bæres uden at ryste Eiendomsværdien. Men det kan dog ikke med fuld Sikkerhed antages, uden med Hensyn til de nogenledes fordeeltigt beliggende og indrettede Bygninger, hvoraf der for Tiden endog havees rundelige Leieindtægter, hvilke for en stor Deel allerede i den senere Tid ere blevne saaledes forhøiede,

at Eieren forud har Dækning for den Forhøielse i Eiendommens Værdi, som i fremsførte Anledning turde blive paabuden. Med Sagen stiller sig en heel Deel anderledes med Hensyn til Bygninger af modsat Bessaffenhed; for disses Eiere vil det maaskee ikke blive muligt at faae Bederslag for de forhøiede Afgifter ved forhøiet Leie af dem, som de overlades til Brug. Det vilde imidlertid være en betænkelig Omstændighed, dersom de af de under Spørgsmaal værende Indretninger flydende forøgede Communalafgifter skulde med Hensyn til en maaskee ikke ganske liden Deel af Stadens Eiendomme faae den Virkning, at de ikke kunde forrente selv en maadelig Kjøbesum, hvilket ikke alene kunde blive til føleligt Tab for Eierne, tildeels og for Panthaverne, men og kunde medføre, at sige Eiendomme ikke vedbørlig kunde vedligeholdes, men efterhaanden maatte forfalde.

Naget Udvalget ikke har kunnet undgaae at udhæve fremsførte Betæneligheder, saa har det dog, i Betragtning af de betydelige og almindelig erkjendte Goder, som Gasbelysning og en forbedret Vandforsyning vil medføre for Stadens Indvaanere, og det endog i oekonomisk Henseende, ikke været i Tvivl om, at det i det mindste burde anbefale Lovudkastets første 14 Paragrapher til Vedtagelse af Landstinget. Paa den ene Side antager man ikke, at de Beføstninger, som de paatænkte Gas- og Vandanlæg maatte medføre, ville blive saa store, at der til Veløbets Forrentning og et lempeligt aarligt Afdrag vil, ved Tiden af det Beløb, der for Tiden svares i Lygte- og Vandkat, (hvilket tilsammentaget kan ansættes til omtrent 60,000 Rbd.) behøves saa hyderlige Paalæg paa Stadens Eiendomme, at det kunde trykke disses Værdi. Eiheller skjønner man, at de Vanskeligheder, til hvis Udværgning det ovennævnte senere forelagte Lovudkast sigter, kunne være af den Bessaffenhed, at de kunne træde hindrende i Veien for Sagens Fremme. Paa den anden Side vilde man høist ugjerne give Anledning til, at Sagen ikke, efter det fra Communens Side yttrede indstændige Duffe, blev bragt paa et saadant Standpunkt, at de nuværende Udgifter til paa antagelige Vilkaar